

መጽሐፈ ኢዩኤልና ሎዶቅያዊቱ የሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተ ክርስቲያን - ቁጥር አምስት

ምን ያህል ዘመን? አምስተኛው ማኅተም

Jeff Pippenger
2025-12-07

«ለዚያ ዘመን ብርሃን በሚሰጥበት ጊዜ» ወይም «ይቀበላል» ወይም «ይከለክላል»። ብርሃኑ በሚገባ ጊዜ የሚፈጸመው መለያየት የዘላለም ወንጌል ሥራ ነው፤ ይህም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ማተም ብቻ ሳይሆን ስንዴንና እንክርዳዱን መለየትን ደግሞ ያካትታል። የመጨረሻው የፈተናና የመለያየት ሂደት በ9/11 ጀመረ፤ በዚያም ጊዜ ትንቢታዊው ጥያቄ «እስከ መቼ?» ብሎ ይጠይቃል። ትንቢታዊውም መልስ «እስከ እሁድ ሕግ ድረስ» ነው። የ«እስከ መቼ» ምልክት የተጠቀሰበት የመጨረሻው ስፍራ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ በአምስተኛው ማኅተም ውስጥ ይገኛል።

እርሱም አምስተኛውን ማኅተም በከፈተ ጊዜ፣ በመሠዊያው በታች ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ያዙት ምስክርነት የተገደሉትን ነፍሳት አየሁ፤ በታላቅ ድምፅም እየጮኹ። ቅዱስና እውነተኛ ጌታ ሆይ፣ በምድር ላይ በሚኖሩት ላይ ደማችንን እስከ መቼ አትፈርድም አትበቀልም? እያሉ ተናገሩ።

ነጭ ልብሶችም ለእያንዳንዳቸው ተሰጡአቸው፤ ገናም ትንሽ ጊዜ ያርፏ ዘንድ ተባላቸው፣ እንደ እነርሱ ደግሞ ሊገደሉ ያሉ ባልንጀሮቻቸውና ወንድሞቻቸው ቁጥር እስኪፈጸም ድረስ። ራእይ 6:9-11።

መንፈሳዊ መገለጥ ለ“እስከ መቼ” በሚለው ጥያቄ ላይ፣ “ስለ ተገደሉት ነፍሳት” የተጠየቀውን መልስ ወደ ፊት ያኖራል፤ ይህም ሁለተኛው የጳጳሳዊ ሰማዕታት ቡድን በሚሞላበት ጊዜ ነው። ይህም በእሁድ ሕግ ይጀምራል፤ ስለዚህም ሲስተር ዋይት ራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንትን የሁለተኛው የሰማዕታት ቡድን ፍጻሜ እንደሆነ ትለያያለች። በመጀመሪያዎቹ አምስት ጥቅሶች ውስጥ ሁለት “ድምፆች” አሉ፤ የመጀመሪያው ድምፅ 9/11ን ያመለክታል፤ ሁለተኛው ድምፅም በእሁድ ሕግ ጊዜ ወንዶችንና ሴቶችን ከባቢሎን ይጠራል። ሲስተር ዋይት በአምስተኛው ማኅተም ውስጥ ያለውን “እስከ መቼ” ምልክት ከራእይ አሥራ ስምንት የመጀመሪያዎቹ አምስት ጥቅሶች ጋር በመለየት ከ9/11 እስከ እሁድ ሕግ ድረስ ያለውን ጊዜ ትዘረጋለች። ትኩረቱ በእግዚአብሔር ሕዝብ መለያየትና መታተም ላይ አይደለም፤ ነገር ግን በቀደመው ታሪክ የነበሩትን ሰማዕታት እንዲሁም በእሁድ ሕግ ቀውስ ወቅት ሁለተኛውን የጳጳሳዊ ሰማዕታት ቡድን የሚሞሉትን ሰማዕታት በመግደል ላይ በጳጳሳት ሥርዓት ላይ የሚፈረደው ፍርድ ላይ ነው።

“አምስተኛው ማኅተም በተከፈተ ጊዜ፣ ገላጭ ዮሐንስ በራእይ ከመሠዊያው በታች ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት የተገደሉትን ጉባኤ አየ። ከዚህ በኋላ በራእይ 18 የተገለጹት ትዕይንቶች መጡ፣ ታማኝና እውነተኛ የሆኑትም ከባቢሎን እንዲወጡ ተጠሩ። [ራእይ 18:1-5, quoted.]” Manuscript Releases, ቅጽ 20, 14.

በሌላው ክፍል ውስጥ እሷ የአምስተኛውን ማኅተም ሰማዕታትና በእሁድ ሕግ ችግር ውስጥ የሚፈጠሩትን የወደፊቱን ሁለተኛ የሰማዕታት ቡድን ስትለይ እነዚያ ትዕይንቶች “በወደፊት የጊዜ ዘመን ውስጥ ይሆናሉ” ትላለች። የራእይ አሥራ ስምንት ሁለቱ ድምፆች “በወደፊት የጊዜ ዘመን” ይወክላሉ። የመጀመሪያው ድምፅ በመጀመሪያው ላይ በ9/11 ነው፣ ሁለተኛውም ድምፅ በእሁድ ሕግ ጊዜ ነው።

“አምስተኛውንም ማኅተም በከፈተ ጊዜ፣ በመሠዊያው በታች ስለ እግዚአብሔር ቃል እና ስለ ያዙት ምስክርነት የተገደሉትን ነፍሳት አየሁ፤ በታላቅም ድምፅ ጮኹ እንዲህ ሲሉ፡- ጌታ ሆይ፣ ቅዱስ

እውነተኛ የሆነው፣ በምድር ላይ በሚኖሩት ላይ ደማችንን እስከ መቼ አትፈርድም፣ አትበቀልምም? ለእያንዳንዳቸውም ነጭ ልብስ ተሰጥቶው [ንጹሐንና ቅዱሳን መሆናቸው ተነገረላቸው]፤ እንዲሁም እንዲህ ተባለላቸው፡ እንደ እነርሱ ደግሞ ሊገደሉ ያሉ ባልንጀሮቻቸውና ወንድሞቻቸው ቍጥራቸው እስኪፈጸም ድረስ ገና ለጥቂት ዘመን ያርፉ' [ራእይ 6፡9-11]። በዚህ ስፍራ ለዮሐንስ የቀረቡት ትዕይንቶች በእውነታ ያሉ ሳይሆኑ በወደፊት ዘመን ውስጥ የሚሆኑ ነበሩ።"

«ራእይ 8፡1-4 ተጠቅሷል።» ማኑስክሪፕት ሪቪሶች፣ ቅጽ 20፣ 197።

እህት ዋይት የሁለተኛው ቡድን ሰማዕታት መመሥረት ፍጻሜውን ወደፊት ጊዜ እንደሚያገኝ ታገናኛለች፤ በሌላውም ክፍል ራእይ 18፡1-5 ትጠቅሳለች። በዚያም በመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች አንድ ድምፅ እና በአራተኛና በአምስተኛው ቁጥሮች ሌላ ድምፅ መታወቁን ያሳያል። የመጀመሪያው ድምፅ የኒው ዮርክ ታላላቅ ሕንፃዎች በወደቁበት ጊዜ 9/11ን ይጠቁማል፤ ሁለተኛውም ድምፅ የእሱድ ሕግ ነው። በዚያም ጊዜ የእግዚአብሔር ሌላ መንጋ ከባቢሎን ውጡ ተብሎ ይጠራል። በሁለተኛው ክፍል ራእይ ምዕራፍ ስምንትንና የመጀመሪያዎቹን አራት ቁጥሮች ትጠቅሳለች፤ እነዚህም የሰባተኛው ማኅተም መከፈት መሆኑን ያመለክታሉ። በዚያም ከመሠዊያው ላይ ያለ ፍም ወደ ምድር ተጣለ፤ ይህም ከሰማይ እሳት መጥቶ ደቀ መዛሙርቱን እንዳበራላቸው ከጴንጤቆስጤ ጋር ይስማማል፤ እንዲሁም የኤልያስ አሥራ ሁለቱ ድንጋዮች እንደበሩ እና በደቀ መዛሙርቱ ላይ እንደ እሳት ልሳኖች እንደተወከለው።

እስከ መቼ? ዘካርያስና ዮሐንስ

«እስከ መቼ?» የሚለው በተንቢያዊ ምልክት ከ9/11 ጀምሮ እስከ እሱድ ሕግ ድረስ ያለውን የጊዜ ዘመን ያመለክታል፤ ይህም በቀርጫሎስ ተራራ ታሪክ፣ በ1840 እስከ 1844 ያለው የሚለራውያን ታሪክ፣ በሙሴ ታሪክ ከስምንተኛው መቅሰፍት እስከ አሥረኛው መቅሰፍት፣ በአምስተኛው ማኅተም ሰማዕታት ምስክርነት ተመስሎ ቀርቧል፤ እንዲሁም በዘካርያስ «እስከ መቼ?» የሚለው ጥያቄ ተጠይቋል፤ እግዚአብሔር ለሰባ ዓመት በባቢሎን የነበረችውን ኢየሩሳሌም መቼ እንደሚምራት ይጠይቃል።

ከዚያም የእግዚአብሔር መልአክ መልሶ እንዲህ አለ፤ “የሰራዊት ጌታ ሆይ፣ በእነዚህ ሰባ ዓመታት ላይ ቍጥህን ያደረግህበትን ኢየሩሳሌምንና የይሁዳን ከተሞች እስከ መቼ ድረስ ምሕረት አታደርግላቸውም?”

እና እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ይናገር ለነበረው መልአክ በመልካም ቃላትና በማጽናኛ ቃላት መለሰ።

ስለዚህ ከእኔ ጋር የተናገረው መልአክ እንዲህ አለኝ፤ ጮኽና እንዲህ በል፤ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ ስለ ኢየሩሳሌምና ስለ ጽዮን በታላቅ ቅንዓት ቀንቻለሁ። በሰላም ተቀምጠው ባሉ አሕዛብም እጅግ እጅግ ተቈጥቻለሁ፤ እኔ ግን ጥቂት ተቈጥቼ ነበር፤ እነርሱም መከራውን አበዙት። ስለዚህ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ በምሕረት ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሻለሁ፤ ቤቴ በእርስዎ ውስጥ ይሠራል፤ ይላል የሠራዊት ጌታ፤ በኢየሩሳሌምም ላይ ገመድ ይዘረጋል። ደግሞ ጮኽና እንዲህ በል፤ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ ከብልጽግና የተነሣ ከተሞቹ ገና ይስፋፋሉ፤ ጌታም ጽዮንን ገና ያጽናናል፤ ኢየሩሳሌምንም ገና ይመርጣል። ዘካርያስ 1፡12-17።

እህት ዋይት ዘካርያስ የተናገረውን “ሰባ ዓመታት” ማለትም እውነተኛቱ የጥንት እስራኤል በእውነተኛቱ ባቢሎን ባርነት ውስጥ የነበረችባቸውን ዓመታት፣ መንፈሳዊቱ እስራኤል (ክርስቲያኖች) ከ538 እስከ 1798 በመንፈሳዊቱ ባቢሎን (ሮማ ካቶሊክነት) ባርነት ውስጥ የነበረችባቸው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ጋር በቀጥታ ታመሳስላለች።

“በዚህ ረጅም ዘመን ያለ ምሕረት ስደት ውስጥ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን በምድር ላይ እንደ ነበረች በእውነት በምርኮ ውስጥ ነበረች፤ ይህም እንደ በስደት ዘመን በባቢሎን ምርኮ የተያዙት

የእስራኤል ልጆች እንደ ነበሩት ነበር።” Prophets and Kings, 714.

በ1798 ዓ.ም.፣ የአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት መጨረሻ ላይ፣ በራእይ አሥራ አራት እንደ መለክት የተወከሉት ከሦስቱ መልእክቶች የመጀመሪያው ደረሰ። ሁለተኛው በኤፕሪል 19, 1844 ደረሰ፣ ሦስተኛውም በኦክቶበር 22, 1844። “እስከ መቼ” በሚለው ጥያቄ የተመሰለው ታሪክ ከ9/11 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ነው፣ ያም የጊዜ ዘመን በአድቪንቲዥም መጀመሪያ ውስጥ በነሐሴ 11, 1840 የሚለራይት እንቅስቃሴ ጀምሮ እስከ ኦክቶበር 22, 1844 ድረስ በምሳሌ ተመልክቶ ነበር። ያ ዘመን የሐንስ ራእይ በምዕራፍ አሥር ውስጥ ትንሹን መጽሐፍ በአፋ ጣፋጭ ሆኖ ነገር ግን በሆዱ መራራ የሆነውን ሲበላ በምሳሌያዊ ሁኔታ ተገልጿል።

ከሰማይም የሰማሁት ድምፅ ዳግመኛ ተናገረኝ እንዲሁም አለ፤ ሂድ፣ በባሕርና በምድር ላይ ከቆመው መልእክት እጅ ያለቸውን የተከፈተቸውን ትንሽ መጽሐፍ ውሰድ። ወደ መልእኩም ሄጄ፣ ትንሹቱን መጽሐፍ ስጠኝ አልሁት። እርሱም፦ ውሰዳት እና ብላት፤ ሆይህንም ታመርራለች፣ በአፍህ ግን እንደ ማር ትጣፍጣለች አለኝ። ትንሹቱንም መጽሐፍ ከመልእኩ እጅ ወስጄ በላኝት፤ በአፊም እንደ ማር ጣፋጭ ነበረች፤ በበላኝትም ጊዜ ሆዱ መረረ።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ በብዙ ሕዝቦችና አሕዛብ፣ በቋንቋዎችና በነገሥታት ፊት ዳግመኛ ትንቢት ማድረግ ይገባሃል። ራእይ 10፡8-11።

የሐንስ እየሳለ ያለው ታሪክ የተበላው መጽሐፍ የሚወክለው ነው፤ ምክንያቱም መብላቱ ሚሊራውያን መልእክቱን እንዲረዱ እና ያንን መልእክት በመናገራቸው ያገኙትን ልምምድ ይወክል ነበር። ስለዚህ ያ ታሪክ ከተቀረበ በኋላ ወዲያውኑ የሐንስ እንደገና መተንበይ እንዳለበት በሚነገረው ጊዜ፣ የተጠቀሰው መተንበይ የ1840 እስከ 1844 ታሪክ ነው። የሐንስ የ1840 እስከ 1844 ያለው የሚለራውያን ታሪክ በአድቪንቲዥም መጨረሻ ታሪክ ውስጥ እንደሚደገም ይነገረዋል። የሐንስ እንደገና መተንበይ እንዳለበት እንደተነገረው ወዲያውኑ፣ መቅደሱን እንዲለካ ይነገረዋል።

እኔም እንደ በትር ያለ መለኪያ በትር ተሰጠኝ፤ መልእኩም ቆሞ፣ “ተነሥተህ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ፣ መሠዊያውንም፣ በእርሱም ውስጥ የሚሰግዱትን ለካ። ነገር ግን ከቤተ መቅደሱ ውጭ ያለውን አደባባይ ተወው፤ አትለካውም፤ ለአሕዛብ ተሰጥቶአልና፤ ቅድስቲቱንም ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጡአታል።” ራእይ 11፡1-2።

ከ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 በኋላ ለአድቪንቲዥም የተሰጠው ሥራ፣ የሐንስ ቤተ መቅደሱን እንደሚለካ ወይም እንደሚገነባ ተደርጎ ተወክሎ ነበር፤ ይህም በዘካርያስ ውስጥ “ገመድ ደግሞ በኢየሩሳሌም ላይ ይዘረጋል” ተብሎ ከተቀመጠው ተስፋ ጋር የሚስማማ ነው፤ ምክንያቱም ጌታ “ኢየሩሳሌምን ገና ይመርጣልና።” በአድቪንቲዥም መጀመሪያ በሚለራዊ አድቪንቲዥም የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ የተወከለው ታሪክ፣ በአድቪንቲዥም መጨረሻ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ ውስጥ እንደገና ይደገማል። በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ታላቁ ቅሬታ ጊዜ፣ “የሰባተኛው መልእክት ድምፅ ቀኖች” ተብሎ የተወከለ የጊዜ ዘመን ተጀመረ።

ነገር ግን ሰባተኛው መልእክት መንፋት ሊጀምር በሚሆንበት ጊዜ፣ በድምፁ ዘመን፣ እግዚአብሔር ለባሪያዎቹ ለነቢያት እንዳስታወቀው መሠረት የእግዚአብሔር ምሥጢር ይፈጸማል። ራእይ 10፡7።

መልእክቱ ለሚለራውያን ጣፋጭ ሆኖ ነበር፤ ምክንያቱም የሁለተኛው ወዮ የእስልምና የጊዜ ትንቢት ሚሊራውያን ከ1840 ኦገስት 11 በፊት አስቀድመው እንደ ተነበዩት በትክክል ተፈጸመ። መልእክቱ ግን በ1844 ኦክቶበር 22 በታላቁ ቅር ተስፋ መቁረጥ ጊዜ በሆድ መራራ ሆነ። የሐንስ ከ1840 እስከ 1844 ድረስ ያለውን ታሪክ መግለጹን እንደጨረሰ ወዲያውኑ ያንኑ ነገር እንደገና ማድረግ እንዳለበት፣ ማለትም ዳግመኛ

መተንበይ እንዳለበት ተነገረው። ከዚያም ኢየሩሳሌምን እንዲለካ ተነገረው፤ ይህንም ሲያደርግ ጌታ ኢየሩሳሌምን ስለ መምረጡ ከዘካርያስ ትንቢት ጋር በመስማማት ላይ ነበር። ከ1844 አክቶበር 22 ጀምሮ ያለው የትንቢታዊ ታሪክ “የሰባተኛው መልአክ ድምፅ ቀኖች” ተብሎ ይወከላል። የሰባተኛው መልአክ መልእክት (ድምፅ) ቀኖች (ሦስተኛው ወዮ) የክርስቶስ መለኮት ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሊሆኑ ከነበሩት ሰብአዊ ፍጥረታት ጋር በቋሚነት የሚቀላቀልበትን የጊዜ ወቅት ይወክላሉ። ያ ሥራ በ1863 ዓመፅ ምክንያት ዘገባ፤ በ9/11 ግን የሰባተኛው መልአክ ነፋስ ማሰማት (ሦስተኛው ወዮ) እንደገና መሰማት ጀመረ።

በቅዱስ ታሪክ ውስጥ ጌታ ስሙን በዚያ እንዲያኖር ኢየሩሳሌምን መረጠ፤ “ስሙም” ባሕርይ ነው። ዘካርያስ “በታላቅ ቅንዓት ስለ ኢየሩሳሌምና ስለ ጽዮን ቀንቻላሁ” በማለት፤ ከዚያም “ጌታ እንደገና ጽዮንን ያጽናናል፤ ኢየሩሳሌምንም እንደገና ይመርጣል” በማለት ኢየሩሳሌምንና ጽዮንን ይጠቅሳል። ጽዮን “አጽናኝ” የሆነውን መንፈስ ቅዱስ ሲቀበል ትጽናናለች። የመንፈስ ቅዱስ ማጽናናት ክርስቶስ ከትንሣኤው በኋላ ከአብ ጋር ከተገናኘ በኋላ በደቀ መዛሙርቱ ላይ እንደ ነፈሰ ጊዜ ከ9/11 ጀምሮ ተጀመረ። የመንፈስ ቅዱስ መገለጥ በዴንቤቆስጤ እጅግ በጣም ጨምሮ ታየ። ያ ዘመን የጀመረው የመጀመሪያ ፍሬ መባ በትንሣኤ ሲነሣ ሲሆን፤ ዓለም ሁሉ መልእክቱን በዚያን ጊዜ ሰማ በሚል በዴንቤቆስጤ የመጀመሪያ ፍሬ መባ ተፈጸመ።

“ሕዝቤን አጽናኑ፤ አጽናኑት፤” ይላል አምላካችሁ። “ለኢየሩሳሌም የሚያጽናና ቃል ተናገሩላት፤ ጊዜዎ እንደ ተፈጸመ፤ በደሊም እንደ ተሰረየላት አውጁላት፤ ስለ ኃጢአቶቿ ሁሉ ከእግዚአብሔር እጅ እጥፍ ተቀብላላችና።” ኢሳይያስ 41:1, 2።

አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ “ኃጢአታቸው ይቅር በተባለ ጊዜ” ይታተማሉ። ይህም፤ በዴንቤቆስጤ ዘመን ደቀ መዛሙርቱ እንደ ምሳሌ እንደታዩት፤ ያለ ልክ የመንፈስ ቅዱስን መፍሰስ ሲቀበሉ እና እንደ ዴንቤቆስጤው በኩር ፍሬ መባ ከፍ ሲደረጉ ከእሁድ ሕግ ትንሽ ቀደም ብሎ ይከናወናል። በ9/11 የጀመረው የዝናብ ርጭት በእሁድ ሕግ ጊዜ ሙሉ መፍሰስ ይሆናል። በዚያ ታሪክ፤ ከ9/11 ያለው የበኩር ፍሬ መባ እስከ በእሁድ ሕግ ያለው የበኩር ፍሬ መባ ድረስ፤ አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ታትመው ከእሁድ ሕግ ጀምሮ እስከ ምሕረት ዘመን መዘጋት ድረስ እንደ ዓላማ ምልክት ከፍ ለመደረግ እንደ መባ ይዘጋጃሉ። ያ ታሪክ በራእይ አሥራ ስምንት የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች ባቢሎን መውደቋን በሚያውቁት መልኩ ተወክሏል፤ ይህም ‘መደገፍ’ን የሚወክል መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምልክት ነው።

ከዚህም በኋላ ሌላ መልአክ ታላቅ ሥልጣን አለው ሲሆን ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ ተበራች። እርሱም በብርቱ ድምፅ በኃይል ጮኸ እንዲህ ሲል፤ ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች፤ ወድቃለች፤ የኢየሱስንም መኖሪያ፤ የእያንዳንዱም ርኩስ መንፈስ መጠለያ፤ የእያንዳንዱም ርኩስና የሚጠለ ወፍ ጎጆ ሆናለች። ነገሮችም ሁሉ ከዝሙቷ ቁጣ የተነሣውን የወይን ጠጅ ጠጥተዋል፤ የምድርም ነገሥታት ከእርስዎ ጋር ዝሙትን ፈጽመዋል፤ የምድርም ነጋዴዎች ከቅንጦቷ ብዛት የተነሣ ባለጠጎች ሆነዋል። ራእይ 18:1-3።

በመጻሕፍት ቅዱሳት ሁሉ ውስጥ ሐረጎች ወይም ቃላት በሁለት ጊዜ መደገማቸው በመጨረሻዎቹ ቀኖች የባቢሎንን ውድቀት ፍጹም መፈጸም ያመለክታል። ይህም ሁልጊዜ የነገርን መጨረሻ በመጀመሪያው ነገር የሚያሳይ የአልፋና አሜጋ ምልክት ነው። የባቢሎን ሁለቱ ውድቀቶች በናምሩድና በብልሻጸር ተወክለዋል። ናምሩድ ባቢሎን ገና ባቤል ብቻ በነበረችበት ጊዜ የባቢሎን መጀመሪያ ነበር። የናምሩድ ውድቀት የብልሻጸርን ውድቀት ይወክል ነበር፤ የሁለተኛውም መልአክ መልእክትና የራእይ አሥራ ስምንት መልአክ መልእክት ማለት የናምሩድ ውድቀት በባቢሎን መጀመሪያ ላይ የብልሻጸርን ውድቀት በመጨረሻ እንደሚወክል ነው፤ ምክንያቱም አልፋና አሜጋ ሁልጊዜ የነገርን መጨረሻ በመጀመሪያው ነገር ያሳያል።

የናምሩድ ግንብ እንደ ውድቀቱ ምልክት ፈርሶ ወደቀ፤ እርሱም በ9/11 የመንታ ግንቦችን ውድቀት የሚያመለክት አይነት ነበር። የቤልሻጸር ውድቀት በግድግዳው ላይ የተጻፈው ጽሕፈት ነበር፤ ይህም ባቢሎን

እንደ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የመጀመሪያ መንግሥት ያላትን ሰባ ዓመት ግዛት ፍጻሜ የሚያመለክት ነበር፤ ስለዚህም ኢሳይያስ ሃያ ሦስት ውስጥ የተገለጸው ምሳሌያዊ “ሰባ ዓመታት፣ እንደ አንድ ንጉሥ ዘመን” ተብሎ የተጠራው ከ1798 እስከ የእሁድ ሕግ ድረስ ያለውን የአሜሪካ ታሪክ ሲወክል፣ በዚያ መጨረሻ የዩናይትድ ስቴትስን ውድቀት የሚያመለክት አይነት ሆነ። የቤልሻጸር በግድግዳው ላይ የተጻፈው ጽሕፈት፣ በየእሁድ ሕግ ጊዜ የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መለያ ግድግዳ ሲወድቅ የሚከሰተውን ይወክላል፤ ይህም በትክክል የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት የሚያበቃበት ነጥብ ነው። እንዲሁም ቤልሻጸር በዚያኑ ሌሊት እንደ ተገደለው። በግድግዳው ላይ ያለው የእጅ ጽሕፈት በሕገ መንግሥቱ ውስጥ ያለውን የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት መለያ ግድግዳ የሚገለጥ ተጽፎ የሚወጣው ሕግ ነው።

ከ9/11 ጀምሮ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ፣ ከዚያም በኋላ እስከ ሰው ልጅ የምሕረት ዘመን መዘጋትና ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ድረስ የተዘረጋው የ“ታሪክ” ወቅት፣ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ በሐረጎች ወይም ቃላት እጥፍ መደገም የሚመሰልበት ታሪካዊ ዘመን ነው። በዚያ ወቅት መንፈስ ቅዱስ ይፈስሳል፤ ይህም ከ9/11 ጀምሮ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ በረጅም መልክ የሚጀምር ሲሆን፣ ከዚያ በኋላ ሙሉ ፍሰቱ ይሆናል። መንፈስ ቅዱስ፣ በመጣ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ነገር ሁሉን እንዲያሳይ በክርስቶስ “አጽናኝ” ተብሎ ተወክሎአል።

ነገር ግን መጽናኛው፣ ይኸውም መንፈስ ቅዱስ፣ አብ በስሜ የሚልከው፣ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል፣ እኔም የነገርኳችሁን ሁሉ ያስታውሳችኋል። ዮሐንስ 14፡26።

መንፈስ ቅዱስ ለአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ በ“ወርቃማ ዘይት” አማካይነት ይተላለፋል፤ ይህም ደግሞ “ዝናብ” ነው። እንዲሁም “አጽናኝ” ነው። “አጽናኝ” ተብሎ ሲወክል፣ መንፈስ ቅዱስ የመንፈስ ቅዱስን ልዩ መገለጫ እየለየ ነው።

የእግዚአብሔር ሕዝብ የወንጌልን መስፈርቶች በፈጸሙ ጊዜ ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ሁልጊዜ ይዞታ አድርገው ነበር፤ ነገር ግን የእውነተኛ ቅዱስ ተሐድሶ ዘመኖች፣ “እንደ ቀድሞ ዓመታት፣” ለአንድ የጋራ አካል የሚሆን የመንፈስ ቅዱስ ልዩ መገለጥ በሚኖርበት ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስ እንደ አጽናኝ ተገልጦ ይታያል። ከዚህም ይልቅ አስፈላጊው፣ ያ የጋራ አካል አጽናኝ “ነገሮችን ሁሉ ወደ ማስታወሻቸው ሲያመጣ” ትዝታቸው በእርሱ እየተነቃቃ መሆኑ ነው። ይህም በዚያ መገለጥ ውስጥ የሚሳተፉ ሰዎች እውነተኛውን ልምምድ እንዳላቸው ያረጋግጣል፤ ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ በአእምሮአቸው እንቅስቃሴ ውስጥ እየተሳተፈ ነው። “ነገሮችን ሁሉ ወደ ማስታወሻችሁ ሲያመጣ” የአስተሳሰብ ሂደታቸውን እየተጽኦ እያሳደረገበት ነው።

በሰው ውስጥ ያለው ትውስታ ከፍርድ፣ ከማስተዋል፣ ከአእምሮ አቅምና ከሕሊና ያሉት ሌሎች ክፍሎች ጋር ተዋህዶ ሐዋርያው ጳውሎስ “አእምሮ” ብሎ የሚጠራውን የሰው ከፍተኛ ባሕርይ ያቋቋማል። ይህ ከፍተኛ ባሕርይ ወይም ሥጋዊ አእምሮ ነው፣ ወይም የክርስቶስ አእምሮ ነው።

ሥጋዊ አሳብ በእግዚአብሔር ላይ ጥላቻ ነው፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛም፣ እንዲሁም ሊገዛም አይችልም። ሮሜ 8፡7።

“የጌታን አሳብ እርሱን ያስተምረው ዘንድ ማን አውቆታል? እኛ ግን የክርስቶስ አሳብ አለን።” 1 ቆሮንቶስ 2፡16።

ዝቅተኛው ተፈጥሮ፣ ወይም ሥጋ፣ ከስሜቶች ጋር የተያያዙ ነርቫዎች፣ ስሜታዊ፣ እና ሆርሞናዊ ስርዓቶች የተዋቀረ ነው፤ እነዚህም “የነፍስ መግቢያ መንገዶች” ናቸው። ከፍተኛው ተፈጥሮ በዝቅተኛው ላይ እንዲገዛ የተዘጋጀ ስለሆነ፣ እንደ ምሽግ ይወክላል፤ ይህም ምሽግ በስሜቶች (በዝቅተኛው ተፈጥሮ) ዘወትር በጥቃት ሥር ነው፤ ጥቃቶቹም ወደ ምሽጉ በሚያስገቡት መግቢያ መንገዶች በኩል በምሽጉ ላይ ይፈጸማሉ። በከፍተኛው ተፈጥሮ ምሽግ ውስጥ የትእዛዝ ማዕከል አለ፤ ወይም እህት ዋይት እንደምትጠራው ግንብ አለ።

ግንቡ በመቅደሱ ውስጥ ያለው ቅድስተ ቅዱሳን ነው፤ መቅደሱም በሁለት መሠረታዊ ክፍሎች የተከፈለ ነው። አደባባይ ሥጋው፣ ወይም ዝቅተኛው ተፈጥሮ ነው፤ ወደ አደባባይም ለመግባት ወይም ደግሞ ደሙን ወደ ቅድስት ስፍራ ለማስተላለፍ በመጋረጃ ወይም በጋርድ በኩል ማለፍ ያስፈልግ ነበር። አደባባይ በመጋረጃዎቹ መካከል የተከበበ ነው።

በአዲስና ሕያው መንገድ፣ ይህም በመጋረጃው ነው፤ ማለትም በሥጋው፣ ስለ እኛ የቀደሰው።
ዕብራውያን 10፡20።

መቅደሱ ወደ ሁለት ክፍሎች ይከፈላል፤ በማለትም ወደ አደባባይና ወደ መቅደሱ። መቅደሱም በበኩሉ እንደ ከፍተኛው ባሕርይ ወደ ሁለት ክፍሎች ይከፈላል። ከፍተኛው ባሕርይ ወደ ሁለት አካባቢዎች ይከፈላል። ከእነዚህ አንዱ እንደ ቅድስት ተመስሎ ይገለጻል፤ ሌላውም እንደ ቅድስተ ቅዱሳን። ቅድስት ሰው እንዲሠራ የሚያስፈልጉትን የአእምሮ እንቅስቃሴዎች ትወክላለች፤ ቅድስተ ቅዱሳን ግን እግዚአብሔርና ሰው የሚገናኙበት ስፍራ ነው። ቅድስተ ቅዱሳን የእግዚአብሔር ዙፋን ክፍል ነው። የተለወጡትም በክርስቶስ ጋር በሰማያዊ ስፍራዎች ተቀምጠዋል።

ከክርስቶስ ኢየሱስ ጋርም አብሮ አስነሣን፣ በሰማያዊ ስፍራዎችም ከእርሱ ጋር አብሮ አስቀመጠን።
ኤፌሶን 2፡6።

ቁጥሩ የተወሰደው ከአንድ ክፍል ነው፤ በዚያ ክፍል ውስጥ ከዚያ በፊት ያሉ በርካታ ቁጥሮች ውስጥ፣ ነገር ግን ፍጹም በአንድ የሐሳብ ፍሰት ውስጥ፣ ኢየሱስ በሰማያዊ ስፍራዎች ተቀምጦአል፤ እንዲሁም ሕዝቡ ደግሞ በዚያው እንዲሁ ተቀምጠዋል።

በክርስቶስም የሠራው ይህን ነው፤ እርሱን ከሙታን አስነሥቶ በሰማያዊ ስፍራዎች በቀኙ አስቀመጠው።
ኤፌሶን 1፡20።

ክርስቶስና ሕዝቡ በእጅግ ቅዱስ ስፍራ በአንድነት ተቀምጠዋል። ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቶ በሰማያዊ ስፍራዎች ተቀመጠ፣ ሕዝቡም ደግሞ ተነሥተው በእጅግ ቅዱስ ስፍራ የዙፋን አዳራሽ ተቀምጠዋል። ጳውሎስ በስድስተኛው ቁጥር ውስጥ የተነሡት በቀደመው ቁጥር ከኃጢአት እንደ ተነሡ ይገልጻል።

እኛ በኃጢአቶች ሞተን ሳለን እንኳ፣ ከክርስቶስ ጋር በአንድነት ሕይወትን ሰጠን፤ (በጸጋ ድናላችሁ) ከእርሱም ጋር አብሮ አስነሣን፣ በክርስቶስ ኢየሱስም ሰማያዊ ስፍራዎች አብሮ አስቀመጠን። ኤፌሶን 1፡5, 6።

ከኤፌሶን የተወሰደው ይህ ክፍል ፍጹም ፍጻሜውን የሚያገኘው በራእይ አሥራ አንድ ያሉት ሁለቱ ምስክሮች ናቸው፤ እነርሱም የሚነሡ ከዚያም እንደ ሰንደቅ ወደ ሰማይ የሚወሰዱ—ነገር ግን ደግሞ በሰማያዊ ስፍራዎች እንዲቀመጡ ናቸው። በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ እነዚህ ሁለቱ ምስክሮች በእግዚአብሔር ፊት ሰብአዊነትን ይወክላሉ፣ በዚያም እንዲቀመጡ የሚያበቃቸው ምክንያት እያንዳንዳቸው ያላቸው ምልክት ነው። ያ ምልክት የእግዚአብሔር ማኅተም ነው፤ የእግዚአብሔርም ማኅተም ሰው ከመለኮት ጋር አንድ መሆኑን ይወክላል፤ ያም ማኅተም የሚገለጠው መጽናኛው፣ እርሱም መንፈስ ቅዱስ ነው። በ'እነርሱ' ከፍተኛ ተፈጥሮ ቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ በመኖሩ ነው። ቅድስተ ቅዱሳን መለኮትና ሰብአዊነት የተዋሐዱበት የእግዚአብሔር ዙፋን ቤት ነው፤ እርሱም ከፍተኛ ተፈጥሮው መለኮትና ሰብአዊነትን በአንድነት የሚያስቀምጥበት ቅድስተ ቅዱሳን የሚያካትት የሰውን ቤተ መቅደስ ይወክላል።

የ“አጽናኙ” መፍሰስ የመቶ አርባ አራቱ ሺህ ማኅተም መቀበል ነው፤ እናም በመዳን ታሪክ ውስጥ ለውጥን ያመለክታል፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ከተጋዳይቱ ቤተ ክርስቲያን ወደ ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን ትለወጣለች። በዚያን ጊዜ ከመቶ አርባ አራቱ ሺህ የሎዶቅያ እንቅስቃሴ ወደ መቶ አርባ አራቱ ሺህ

የፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ ትለወጣለች። በዚያን ጊዜ ከሰባተኛው ቤተ ክርስቲያን ልምምድ ወደ ስድስተኛው ቤተ ክርስቲያን ልምምድ ትለወጣለች፤ እናም ስድስተኛው ቤተ ክርስቲያን ሚሊራውያን ነበሩ። በሚሊራውያን እንቅስቃሴ እንደተፈጸመ የስድስተኛው የፊላዴልፊያ ቤተ ክርስቲያን ትንቢታዊ ባሕርይ አንዱ፣ ፈጽሞ ቤተ ክርስቲያን እንዳልነበረ ነው። እስከ 1856 ድረስ እንቅስቃሴ ብቻ ነበር፤ በዚያን ጊዜም ዋይቶቹ ሁለቱ እንቅስቃሴውን ሎዶቅያዊ መሆኑን ገለጹ። ከሰባት ዓመታት በኋላ ሕጋዊቷ ቤተ ክርስቲያን ተቋቋመች።

በእሁድ ሕግ ጊዜ የሚፈጸመው የመዳን ለውጥ፣ ክርስቶስ እንደ ሊቀ ካህናት መጀመሩን የሚያመለክት በዴንጤቆስጤ የተፈጸመው የመዳን ለውጥ በምሳሌ ተገልጦ ነበር።

“የዴንጤቆስጤ መፍሰስ የተዋጀው ምረቃ እንደ ተፈጸመ ከሰማይ የተላለፈ መልእክት ነበረ። እንደ ተስፋው እርሱ፣ እንደ ካህናት ንጉሥ፣ በሰማይና በምድር ሁሉ ሥልጣን ሁሉ እንደ ተቀበለ፣ በሕዝቡም ላይ የተቀበው እርሱ እንደ ሆነ ምልክት አድርጎ መንፈስ ቅዱስን ከሰማይ ወደ ተከታዮቹ ልኮ ነበር።” የሐዋርያት ሥራ, 38.

በእሁድ ሕግ ዘመን የኋለኛው ዝናብ በመቶ አርባ አራቱ ሺህ ላይ ያለ መጠን ሲፈስስ፣ ይህ “የሰማይ ግንኙነት” ተዋጊቱ ቤተ ክርስቲያን እንዳበቃች እና ድል አድራጊቱ ቤተ ክርስቲያን እንደደረሰች ይሆናል። የክርስቶስ በዳንጤቆስጤ በላይኛው መቅደስ የተደረገ መሸም፣ በእሁድ ሕግ ዘመን የመቶ አርባ አራቱ ሺህን መቀበት ያመለክታል።

የክርስቶስ ቅቡዕ መሆኑን የሚለይ የ“ዴንጤቆስጤ” መፍሰስ በሰማይ በተካሄደው የመጀመሪያ ሥነ-ሥርዓት ውስጥ የተካሄደውን ቅብዓቱን ይወክል ነበር፤ ነገር ግን በጥምቀቱም ደግሞ ተቀብቶ ነበር። ከጥምቀቱ (9/11) እስከ ዴንጤቆስጤ (የእሁድ ሕግ) ያለው ጊዜ ከጥምቀቱ ከሶስት ዓመት ተኩል በኋላ በእርሱ በእውነተኛው ሞቱ፣ ቀብሩና ትንሣኤው (የመጀመሪያ ፍሬ በዓል) ደግሞ እንደገና ይወከላል። ስለዚህ 9/11 በጥምቀቱም እንዲሁም በትንሣኤውም ይወከላል። ምሳሌያዊ ትንሣኤውና ትክክለኛው ትንሣኤው እያንዳንዳቸው በዴንጤቆስጤ የሚያበቁ ሁለት ትንቢታዊ መስመሮች መጀመሪያን ያመለክታሉ። ሁለቱም ታሪኮች በመጀመሪያው ፍሬ መባ ትንሣኤ ይጀምራሉ።

ነገር ግን አሁን ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቶአል፣ ያንቀላፉትም በኩር ሆኖአል። ሞት በሰው ስለመጣ፣ እንዲሁ ደግሞ የሙታን ትንሣኤ በሰው መጣ። በአዳም ሁሉ እንደሚሞቱ፣ እንዲሁ ደግሞ በክርስቶስ ሁሉ ሕያዋን ይሆናሉ። ነገር ግን እያንዳንዱ በየሥርዓቱ፤ ክርስቶስ በኩር ነው፤ ከዚያም በመምጣቱ የክርስቶስ የሆኑት። 1 ቆሮንቶስ 15፡20-23።

ክርስቶስ በትንሣኤው ጊዜ የመጀመሪያው ፍሬ መባ ሆኖ ተቀርቦ፣ በዳንጤቆስጤ የመጀመሪያ ፍሬ መባ የሚፈጸምበትን “የዳንጤቆስጤ ወቅት” መጀመሪያ አመለከተ። የክርስቶስ ትንሣኤ ገብስ ነው፤ ስንዴውም “በኋላ” “በመምጣቱ የክርስቶስ የሆኑት” ናቸው። ስለዚህ ከክርስቶስ ትንሣኤ “በኋላ” የሚሆኑት “በመምጣቱ የክርስቶስ የሆኑት” ሲሆኑ፣ ይህም በዳንጤቆስጤ የተሰበሰቡት ሦስት ሺህ ነፍሳት እንደሚወክሉት፣ በዓለም ፍጻሜ የታመኑ ነፍሳት የመጨረሻ መከማቸትን ይወክላሉ።

ቁጥሩ ደግሞ ትንሣኤን በሞት አንጻር ይናገራል። ሞት ከአዳም ጋር ጀመረ እና በሰዎች ሁሉ ላይ ይደርሳል፤ ነገር ግን ይህን የሚያደርገው “በ” “ሥርዓት” ነው። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ዴንጤቆስ የኢዮኤል መጽሐፍ በዚያን ጊዜ ሲፈጸም እንደነበረ ይመዝግባል፤ ሰዎችም የማጽናኛው ከሆነው ከፊቱ የማረፊያ ዘመናች በሚመጡበት ጊዜ ኃጢአታቸው እንዲደመስላቸው ኃጢአታቸውን አስቀድመው ወደ ፍርድ ይልኩ ዘንድ ነበር። በዚያን ጊዜ ክርስቶስ ኃጢአትን ለመደምሰስ የፍርድን መጻሕፍት አይመለከትም ነበር፤ ምክንያቱም ፍርድ ከአሥራ ስምንት መቶ ዓመታት በላይ ወደ ፊት ነበር።

“እያንዳንዱ ሰው በየሥርዓቱ” የሚለው ማጣቀሻ ከአዳም ይጀምራል፤ ስለዚህም የማደስ ዘመናት እስኪደርሱ ድረስ ከአዳም ጀምሮ ስለ ሞቱት የሚደረገውን ፍርድ ይጠቁማል። የኋለኛው ዝናብ ሲመጣ ፍርድ ከሞቱት ወደ ሕያዋን ይሻገራል። በቁጥሩ የተወከለው የጊዜ ክፍል (ከክርስቶስ ትንሣኤ እስከ ዴንጫቆስ) ውስጥ፣ ከገብስ በኩራት ፍሬዎች እስከ ስንዴ በኩራት ፍሬዎች ድረስ፣ ዝናቡ በሕያዋን ፍርድ ወቅት እየዘነበ ነው፤ ዝናቡም ሲዘንብ በዝናቡ የተወከለው መልእክት ስንዴውን ከእንክርዳዱ ይለያያል። በእሑድ ሕግ፣ እርሱም ዴንጫቆስ በሆነ ጊዜ፣ ስንዴው ከእንክርዳድ ጋር ከእንግዲህ ወዲያ አይቀላቀልም፤ የሁለት የማወዛወዝ እንጀራዎች የሆነውም የስንዴ የበኩራት ፍሬ መሥዋዕት ከፍ ይደረጋል። ከ9/11 እስከ እሑድ ሕግ ድረስ ያለው የማንጻት ሂደት በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ ደግሞ ተወክሏል፤ በዚያም የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ሌዋውያንን ያነጻጸል እንዲሁም ያጠራቸዋል። ይህንም በ“እሳት” ያደርጋል። “እሳት” በዴንጫቆስ በታዩት የእሳት ልሳኖች እንደ ተወከለው የመልእክት ምልክት ነው። በእዚህ በምንመለከተው ታሪክ ውስጥ፣ የዴንጫቆስ በኩራት ፍሬዎች የሆኑትን ሁለቱን የማወዛወዝ እንጀራዎች የሚወክሉትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚያፈሩት የሁለቱ ክፍሎች መለየት ፈጽሞ የተበሰለ መሆን ነበረበት፤ ምክንያቱም የኃጢአት ምልክት የተካተተበት ብቸኛው መሥዋዕት እነርሱ ነበሩ።

እነዚያ ሁለት የማዕበል እንጀራዎች እርሾ ያላቸው ነበሩ፤ እርሾም የኃጢአት ምልክት ነው። ያ እርሾ በምድጃው እሳት ጠፋ፤ ይህም በኪዳኑ መልእክተኛ የማጥራት እሳት የተመሰለ ነው። ኢሳይያስ በሃያ ሰባተኛው ምዕራፍ፣ “የምሥራቅ ነፋስ ቀን” ብሎ የሚጠራውን በ9/11 የሚጀምር ክርክር ይለይታል። ይህ ክፍል የሚያስተምረው፣ የእስራኤል ኃጢአቶች የሚያስተሰርዩት በዚያ ክርክር እንደሆነ ነው። “ክርክር” በእውነተኛው የኋለኛው ዝናብ መልእክትና በሚኖሩት ሌሎች ሁሉ ሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክቶች መካከል ነው። መልእክት “እሳት” ነው፤ “እሳት” ማለትም ኪዳኑ መልእክተኛ ለማጥራትና ለማንጻት የሚጠቀምበት ነው። ስለ የኋለኛው ዝናብ መልእክት የሚካሄደው ክርክር በእሑድ ሕግ ጊዜ ከፍ ከፍ የሚደረገውን የዴንጫቆስ የበኩራት የስንዴ መባ እርሾውን ያስወግዳል። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የዴንጫቆስ የበኩራት የስንዴ መባ ናቸው፤ እነርሱም በደሙ ጽድቅ እና በምስክርነታቸው ቅድስና ድል ይነሣሉ፤ ምክንያቱም የሚቀድሰው ቃሉ ቢሆንም፣ ይህን የሚያደርገው ቃሉ እንደ መልእክት ሲተላለፍ ብቻ ነው። የመልእክቱ ማቅረብ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንዲኖሩ ያስችላል፤ ሐሰተኛ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ማቅረብ ግን ሞትን ያመጣል።

እነርሱም በበጎ ደምና በምስክርነታቸው ቃል እርሱን አሸነፉት፤ ሕይወታቸውንም እስከ ሞት ድረስ አልወደዱም። ራእይ 12:11።

አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ክርስቶስ እንደ አሸነፈ እነርሱም በማሸነፍ ይከተሉታል፤ በትንቢታዊ ምሳሌነትም ክርስቶስን ይከተላሉና።

እነዚህ ከሴቶች ጋር ያልረከሱ ናቸው፤ ድንግሎች ናቸውና። እነዚህ በግ ወደሚሄድበት ስፍራ ሁሉ የሚከተሉት ናቸው። እነዚህ ለእግዚአብሔርና ለበጎ በኩራት እንዲሆኑ ከሰዎች መካከል የተዋጁ ናቸው። ራእይ 14:4።

እዚህ በራእይ አሥራ አራት ቁጥር አራት ውስጥ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ “በኩራት” ተብለው ተለይተዋል። ደግሞም “ድንግል” ተብለው ተለይተዋል፤ መንፈሳዊ መገለጥም የማቴዎስ ሃያ አምስት የአሥሩ ድንግሎች ምሳሌ የአድሼንቲስት ሕዝብን ልምድ እንደሚያብራራ አስታውቆናል። “ድንግሎች” ብቻ አይደሉም፤ “በሴቶች” አልረከሱም፤ ምክንያቱም አንድ መቶ አርባ አራት ሺሁን ያፈራው የፈተናና የመለየት ሂደት በአንድ መቶ አርባ አራት ሺሁና “በሁሉም” ሐሰተኛ ሃይማኖቶች መካከል ልዩነት አመጣ። “እነዚህ” በሄደ ስፍራ ሁሉ በጉን ይከተላሉ፤ እንደ በኩራት መባዎችም በሞቱ፤ በቀብሩና በትንሣኤው ክርስቶስን ሊከተሉ ይገባቸዋል።

በራዕይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አንድ ውስጥ፣ እንደ ዓላማ ሊነሡ ያሉት ሁለቱ ምስክሮች በመጀመሪያ ይገደላሉ፤ ከዚያም በሦስት ቀን ተኩል ውስጥ፣ ክርስቶስ እንደነበረው ሁሉ፣ እንደ በኩራት መባ ይነሣሉ። ክርስቶስ የነበረውና የሆነው የበኩራት መባ፣ በሎዶቅያ ልምምድ ምክንያት ኪሳራ ደርሶባቸው የነበሩትን ለማዳን የቃል ኪዳኑ ደም መፍሰሱን አካትቶ ነበር። በአንድ ቁጥር፣ (ቁጥር አራት) ከመቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የተያያዙት የተለያዩ የትንቢታዊ ብርሃን መስመሮች ይህ አጭር ማጠቃለያ ቀርቦአል። እናም ይህ በPalmoni እጅ፣ በድንቁ ቆጣሪ፣ በራዕይ 144 ውስጥ ቀርቦአል። በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ እጥፍ መሆን የኋለኛውን ዝናብ ታሪክ ይወክላል፤ የኋለኛውም ዝናብ መጽናኛው በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የሚፈሰስበት ስፍራና ጊዜ ነው።

መልካም ወሬ የሚያመጣ፣ ሰላምን የሚያውጅ፣ ስለ መልካም ነገር መልካም ወሬ የሚያመጣ፣ መዳንን የሚያውጅ፣ ጽዮንንም፡- “አምላክሽ ይነግሣል!” የሚል ሰው እግሮቹ በተራሮች ላይ እንዴት ያማሩ ናቸው! ጠባቂዎችሽ ድምፃቸውን ያነሣሉ፤ በአንድነትም ይዘምራሉ፤ እግዚአብሔር ጽዮንን በሚመልስበት ጊዜ ዓይን ለዓይን ያያሉና። እናንተ የኢየሩሳሌም ፍርስራሾች ሆይ፣ በደስታ ፍንጭቁ፤ በአንድነትም ዘምሩ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን አጽናንቶአልና፣ ኢየሩሳሌምንም ተቤተኛቶአል። እግዚአብሔር ቅዱስ ክንዱን በአሕዛብ ሁሉ ዓይን ፊት ገልጦአል፤ የምድርም ዳርቻዎች ሁሉ የአምላካችንን ማዳን ያያሉ። ራቁ፣ ራቁ፣ ከዚያ ውጡ፤ ርኩስ ነገርን አትንኩ፤ ከመካከልዎ ውጡ፤ የእግዚአብሔርን ዕቃዎች የምትሸከሙ እናንተ፣ ንጹሐን ሁኑ። ኢሳይያስ 52፣7-11።

ጽዮን H6726 ከH6725 ጋር አንድ ነው፤ ትርጉሙም “የጎልቶ መታየት ስሜት፤ የመታሰቢያ ወይም መሪ ምሰሶ፡- ምልክት፣ አርእስት፣ የመንገድ ምልክት” ማለት ነው። ጽዮን የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ዓላማ ምልክት ምሳሌ ናት፤ በዚያም ክፍል እነርሱ የኋለኛውን ዝናብ አስቀድመው ተቀብለዋል፣ ምክንያቱም የሰላምን የምሥራች አስቀድመው አሳትመው አቅርበዋልና። እንዲሁም ለዚያ እውነታ በተለይ የሚገልጽ ነገር እነርሱ “ዓይን ለዓይን” መሆናቸው ነው፤ ይህም በጴንጤቆስጤ ያሉትን ደቀ መዛሙርት ይወክላል፣ ምክንያቱም ከጴንጤቆስጤ በፊት ያሉት አሥሩ ቀናት የአንድነት ዘመንን ይወክላሉና። ንታ “አድርጎአል” (ያለፈ ጊዜን የሚወክል) ለመልካም የምሥራች ለሚያመጡት ሦስት ነገሮችን አስቀድሞ ፈጽሞአል። “ሕዝቡን አጽናንቶአል፣” “ኢየሩሳሌምን ተቤተኛቶአል፣” እና “ቅዱስ ክንዱን በአሕዛብ ሁሉ ዓይን ፊት ገልጦአል።”

በ9/11 ላይ ሕዝቡን “አጽናና”፤ ይህም በሚልክያስ ምዕራፍ ሶስት የተገለጸው የፈተና ሂደት መጀመሪያን ምልክት አደረገ፣ እርሱም በእሁድ ሕግ ጊዜ “ቅዱስ ክንዱን በአሕዛብ ሁሉ ዓይን ፊት በግልጽ ሲገልጥ” እንደተመሰለው የመጀመሪያ ፍሬ መባዎችን እንደ ሰንደቅ ሲያነሣ ይፈጸማል። እርሱ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ያጽናናል፣ ይቤተኛል፣ ከፍም ያደርጋል። በ9/11 ላይ ያጽናናል፣ ሕዝቡንም የሚቤተኛበትን የማንጻት ሂደት ይጀምራል፤ ከዚያም እንደ ሰንደቅ ያነሣቸዋል፤ ወይም ሚልክያስ እንደሚል፣ “የይሁዳና የኢየሩሳሌም ቍርባን እንደ ጥንቱ ዘመን” “ደስ የሚያሰኝ” ይሆናል።

እርሱም ብርን እንደሚያነጻና እንደሚያጥራ ሰው ተቀምጦ ይሆናል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻል፣ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጥራቸዋል፣ ጽድቅን ያለበሰ መባ ለእግዚአብሔር እንዲያቀርቡ። በዚያን ጊዜም የይሁዳና የኢየሩሳሌም መባ እንደ ቀድሞው ዘመንና እንደ አስቀድሞው ዓመታት ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፣3፣ 4።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ላይ ስለ “ምን ያህል ጊዜ” ያቀረብናቸውን ሐሳቦች ወደ ፍጻሜ እናመጣለን።
“መስፈቱም በእጁ ነው፣ አውድማውንም ፈጽሞ ያነጻል፣ ስንዴውንም ወደ ጎተራ ይሰበስባል።’ ማቴዎስ 3፣12። ይህ ከማንጻት ዘመናት አንዱ ነበር። በእውነት ቃላት ገለባው ከስንዴው ይለይ ነበር። ብዙዎች ግሣዴን ለመቀበል እጅግ ከንቱና በራሳቸው ጽድቅ የተመኩ፣ የትሕትናንም ሕይወት ለመቀበል ዓለምን

እጅግ የወደዱ ስለ ነበሩ፣ ከኢየሱስ ዘወር አሉ። ብዙዎች ዛሬም እንዲሁ እያደረጉ ነው። ነፍሳት ዛሬ በቅፍርናሆም ምክራብ ውስጥ ያሉት ደቀ መዛሙርት እንደ ተፈተኑ እየተፈተኑ ናቸው። እውነት ወደ ልብ በሚደርስ ጊዜ፣ ሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የማይስማማ መሆኑን ያያሉ። በራሳቸው ውስጥ ፈጽሞ ለውጥ እንዳስፈለጋቸው ያያሉ፤ ነገር ግን ራስን የሚክድ ያን ሥራ ለመሸከም ፈቃደኞች አይደሉም። ስለዚህ ኃጢአታቸው በሚገለጥ ጊዜ ይቆጣሉ። 'ይህ ከባድ ንግግር ነው፤ ማንስ ሊሰማው ይችላል?' ብለው እያጉረመረሙ ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን ትተው እንደ ሄዱ እነርሱም ተሰናክለው ይሄዳሉ።" *The Desire of Ages*, 392.